

LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMAS
1991 M. GRUODŽIO 5 D. NR. I-2072
VILNIUS

LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ĮSTATYMAS

I. BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos

1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053

(nuo 1995 m. spalio 20 d.) (Žin., 1995, Nr. 86-1940) ir

1997 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. VIII-391

(Žin., 1997, Nr. 67-1668) redakcija

Lietuvos Respublikos piliečiai

Lietuvos Respublikos piliečiai yra:

1) asmenys, iki 1940 m. birželio 15 d. turėję Lietuvos pilietybę, jų vaikai ir vaikaičiai (jeigu šie asmenys, jų vaikai ar vaikaičiai erezpatrijavę iš Lietuvos);

2) asmenys, 1919 m. sausio 9 d. - 1940 m. birželio 15 d. nuolat gyvenę dabartinėje Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat jų vaikai ir vaikaičiai, jeigu jie Pilietybės įstatymo įsigaliojimo dieną nuolat gyveno ir šiuo metu gyvena Lietuvoje, ir nėra kitos valstybės piliečiai;

3) lietuvių kilmės asmenys, gyvenantys kitose valstybėse, jeigu jie išvyko iš Lietuvos teritorijos iki 1918 m. vasario 16 d. ir neįgijo kitos valstybės pilietybės;

4) asmenys, iki 1991 m. lapkričio 4 d. įgiję Lietuvos Respublikos pilietybę pagal Pilietybės įstatymą, galiojusį iki Pilietybės įstatymo priėmimo 1991 m. gruodžio 5 dieną;

5) kiti asmenys, kurie įgijo Lietuvos Respublikos pilietybę pagal Pilietybės įstatymą.

Asmenims, nurodytiems šio straipsnio pirmosios dalies 1 punkte, jų pageidavimu išduodami Lietuvos Respublikos piliečio pasai arba pagal šio įstatymo 17 straipsnį teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę patvirtinantys dokumentai.

Lietuvos Respublikos pilietis vienu metu negali būti kitos valstybės pilietis, išskyrus šiame įstatyme numatytus atvejus.

2 straipsnis. Lietuvos Respublikos pilietybę patvirtinantis dokumentas

Lietuvos Respublikos pilietybę patvirtinantis dokumentas yra Lietuvos Respublikos piliečio pasas.

Lietuvos Respublikos piliečio paso išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos piliečio paso nuostatai.

3 straipsnis. Lietuvos Respublikos

1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053

(nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija Lietuvos Respublikos piliečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikos piliečiai turi visas socialines ekonomines, politines ir asmenines teises bei laisves, kurias skelbia ir garantuoja Lietuvos Respublikos Konstitucija ir įstatymai, taip pat Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys.

Lietuvos Respublikos pilietis turi laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų, vykdyti jų nustatytas pareigas, saugoti Lietuvos Respublikos interesus, padėti stiprinti jos galią ir autoritetą, būti jai ištikimas.

4 straipsnis. Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimas sudarant ir nutraukiant santuoką Lietuvos Respublikos piliečio ar pilietės santuokos sudarymas su asmeniu, kuris yra kitos valstybės pilietis arba asmuo be pilietybės, taip pat tokios santuokos nutraukimas savaime nekeičia sutuoktinių pilietybės.

5 straipsnis. Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimas Lietuvos Respublikos pilietis, gyvenantis kitoje valstybėje, savaime nepraranda Lietuvos Respublikos pilietybės. Lietuvos piliečius už Lietuvos Respublikos ribų gina ir globoja Lietuvos valstybė.

6 straipsnis. Lietuvos Respublikos piliečio išdavimo neleistinumas Lietuvos Respublikos pilietis negali būti išduotas kitai valstybei.

II. LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ĮGIJIMAS

7 straipsnis. Lietuvos Respublikos 1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053 (nuo 1995 m. spalio 20 d.) (Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo būdai Lietuvos Respublikos pilietybė įgyjama:

1) gimus;

2) įgyvendinus teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę;

3) suteikus Lietuvos Respublikos pilietybę (natūralizacija);

4) optavimo būdu ar kitais Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais pagrindais;

5) kitais šio įstatymo numatytais pagrindais.

8 straipsnis. Vaikų, kurių tėvai yra Lietuvos Respublikos piliečiai, pilietybė Vaikas, kurio abu tėvai jo gimimo metu buvo Lietuvos Respublikos piliečiai, yra Lietuvos Respublikos pilietis nepriklausomai nuo to, ar jis gimė Lietuvos Respublikos teritorijoje, ar už jos ribų.

9 straipsnis. Vaikų, kurių vienas iš tėvų yra Lietuvos Respublikos pilietis, pilietybė Esant skirtingai tėvų pilietybei, jeigu vaiko gimimo metu vienas iš jų buvo Lietuvos Respublikos pilietis, vaikas yra Lietuvos Respublikos pilietis, jeigu:

1) jis gimė Lietuvos Respublikos teritorijoje;

2) jis gimė už Lietuvos Respublikos ribų, bet tėvų arba vieno iš jų nuolatinė gyvenamoji vieta tuo metu buvo Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Esant skirtingai tėvų pilietybei, jeigu vaiko gimimo metu vienas iš jų buvo Lietuvos Respublikos pilietis ir jeigu tuo metu abiejų tėvų nuolatinė gyvenamoji vieta buvo už Lietuvos Respublikos ribų, vaiko, gimusio už Lietuvos Respublikos ribų, pilietybė iki jam sukaks 18 metų nustatoma pagal tėvų susitarimą.

Vaikas, kurio vienas iš tėvų vaiko gimimo metu buvo Lietuvos Respublikos pilietis, o kitas buvo asmuo be pilietybės arba nežinomas, yra Lietuvos Respublikos pilietis nepriklausomai nuo gimimo vietos.

10 straipsnis. Asmenų be pilietybės vaikų Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimas

Asmenų be pilietybės, nuolat gyvenančių Lietuvoje, vaikas, gimęs Lietuvos Respublikos teritorijoje, įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę.

11 straipsnis. Vaikų, kurių tėvai nežinomi, pilietybė

Lietuvos Respublikos teritorijoje rastas vaikas, kurio abu tėvai nežinomi, laikomas gimusiu Lietuvoje ir yra Lietuvos Respublikos pilietis, jeigu nepaaiškės aplinkybių, dėl kurių jis įgytų kitokį statusą.

12 straipsnis. Lietuvos Respublikos 1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240 (nuo 1993 m. liepos 28 d.) (Žin., 1993, Nr. 32-733) ir 1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053 (nuo 1995 m. spalio 20 d.) (Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo sąlygos Lietuvos Respublikos pilietybė gali būti suteikiama asmeniui pagal jo prašymą, jeigu jis sutinka prisiekti Lietuvos Respublikai ir atitinka šias sąlygas:

1) išlaikė lietuvių kalbos egzaminą (moka kalbėti ir skaityti lietuviškai);

2) turi nuolatinę gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikos teritorijoje pastaruosius dešimt metų;

3) turi nuolatinę darbo vietą arba nuolatinį legalų pragyvenimo šaltinį Lietuvos Respublikos teritorijoje;

4) išlaikė Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminą;

5) yra be pilietybės arba yra pilietis tokios valstybės, pagal kurios įstatymus Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo atveju praranda tos valstybės pilietybę, arba raštu praneša apie savo sprendimą atsisakyti turimos kitos valstybės pilietybės, kai jam bus suteikta Lietuvos Respublikos pilietybė.

Lietuvių kalbos ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminų ir pažymėjimų išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Asmenims, atitinkantiems šiame straipsnyje numatytas sąlygas, Lietuvos Respublikos pilietybė teikiama, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos interesus. Asmenims, sukakusiems 65 metus, I ir II grupių invalidams, taip pat sergantiems sunkiomis chroninėmis psichinėmis ligomis, netaikomi šio įstatymo 12 straipsnio pirmosios dalies 1 ir 4 punktų reikalavimai.

13 straipsnis. Lietuvos Respublikos

1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053

(nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Aplinkybės, dėl kurių Lietuvos Respublikos pilietybė neteikiama

Lietuvos Respublikos pilietybė neteikiama (natūralizacija) asmenims, kurie:

1) padarė tarptautinės teisės numatytų nusikaltimų žmogiškumui ar vykdė genocidą;

2) dalyvavo nusikalstamoje veikloje prieš Lietuvos valstybę;

3) iki atvykimo gyventi į Lietuvą kitoje valstybėje buvo teisti laisvės atėmimo bausme už tyčinį nusikaltimą, už kurį baudžiamąją atsakomybę nustato ir Lietuvos Respublikos įstatymai, arba buvo bausti Lietuvoje už tyčinį nusikaltimą, už kurį numatoma laisvės atėmimo bausmė;

4) yra chroniški narkomanai, alkoholikai ar toksikomanai;

5) serga ypač pavojingomis infekcinėmis ligomis.

14 straipsnis. Lietuvos Respublikos

1992 m. lapkričio 19 d. įstatymo Nr. I-3067

(nuo 1992 m. lapkričio 19 d.)

(Žin., 1992, Nr. 34-1031) redakcija

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimas asmeniui, sudariusiam santuoką su Lietuvos Respublikos piliečiu

Asmeniui, sudariusiam santuoką su Lietuvos Respublikos piliečiu ir gyvenančiam šioje santuokoje pastaruosius trejus metus Lietuvoje, Lietuvos Respublikos pilietybė suteikiama, jei jis atitinka šio įstatymo 12 straipsnio pirmosios dalies 1, 4, 5 punktuose nustatytas sąlygas.

Asmenims, sudariusiems santuoką su Lietuvos Respublikos piliečiais: tremtiniais, politiniais kalniniais ir jų vaikais, gimusiais tremtyje - Lietuvos Respublikos pilietybė suteikiama, jei jie gyvena šioje santuokoje pastaruosius trejus metus, persikelia nuolat gyventi į Lietuvą kartu su sutuoktiniu, kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis, ir atitinka šio įstatymo 12 straipsnio pirmosios dalies 4, 5 punktuose nustatytas sąlygas.

15 straipsnis. Priesaika Lietuvos Respublikai

Asmenys, kuriems suteikiama Lietuvos Respublikos pilietybė natūralizacijos ar optavimo būdu, taip pat pagal šio įstatymo 16 straipsnį, prisiekia taip:

"Aš, (vardas, pavardė), tapdamas Lietuvos Respublikos piliečiu, prisiekiu būti ištikimas Lietuvos Respublikai, laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos bei įstatymų, ginti Lietuvos Respublikos nepriklausomybę, saugoti valstybės teritorijos vientisumą. Pasižadu gerbti Lietuvos valstybinę kalbą, kultūrą ir papročius, stiprinti Lietuvos demokratinę valstybę."

Lietuvos Respublikai prisiekiami viešai ir iškilmingai. Pilietybę įgyjantis asmuo lietuviškai perskaito priesaikos tekstą ir jį pasirašo.

16 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)
(Žin., 1993, Nr. 32-733) ir
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija
Pilietybės suteikimas išimties tvarka

Respublikos Prezidentas, vadovaudamasis šiuo įstatymu, gali suteikti Lietuvos Respublikos pilietybę nusipelnusiems Lietuvai užsienio valstybių piliečiams išimties tvarka - netaikant jiems šio įstatymo 12 straipsnyje numatytų pilietybės suteikimo sąlygų.

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimas išimties tvarka savaime nesukelia teisinių pasekmių pilietybę įgijusio asmens šeimos nariams.

III. TEISĖS Į LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĘ IŠSAUGOJIMAS. LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ATSTATYMAS. LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS NETEKIMAS IR GRAŽINIMAS

17 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940) ir
1997 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. VIII-391
(Žin., 1997, Nr. 67-1668) redakcija
Teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę
išsaugojimas

Teisė į Lietuvos Respublikos pilietybę neterminuotai išsaugoma:

1) asmenims, iki 1940 m. birželio 15 d. turėjusiems Lietuvos pilietybę, jų vaikams ir vaikaičiams (jeigu šie asmenys, jų vaikai ar vaikaičiai neregistravo iš Lietuvos), gyvenantiems kitose valstybėse;

2) lietuvių kilmės asmenims, gyvenantiems kitose valstybėse.

Lietuvių kilmės asmeniu laikomas asmuo, kurio tėvai ar seneliai arba vienas iš tėvų ar senelių yra lietuviai ir pats asmuo pripažįsta, kad laiko save lietuviu.

Asmenims, kuriems išsaugoma teisė į Lietuvos Respublikos pilietybę, pagal jų prašymą išduodami šią teisę patvirtinantys dokumentai.

Šie asmenys su savo šeimos nariais gali atvykti į Lietuvą be vizų, gyventi Lietuvoje netaikant jiems Imigracijos įstatymo reikalavimų bei iš jos išvykti. Įstatymai gali nustatyti ir kitas šių asmenų teises.

Asmenys, nurodyti šio straipsnio pirmosios dalies 1 punkte, teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę įgyvendina pagal šio įstatymo 1 straipsnį.

Asmenys, nurodyti šio straipsnio pirmosios dalies 2 punkte, teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę įgyvendina, kai atsisako turimos kitos valstybės pilietybės ir grįžta nuolat gyventi į Lietuvą.

18 straipsnis. Teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę įgyvendinimo ar Lietuvos Respublikos pilietybės atstatymo sąlygos
Neteko galios Lietuvos Respublikos
1995 m. spalio 3 d. įstatymu Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940)

19 straipsnis. Lietuvos Respublikos pilietybės netekimas Lietuvos Respublikos pilietybės netenkama:

- 1) atsisakius Lietuvos Respublikos pilietybės;
- 2) įgijus kitos valstybės pilietybę;
- 3) nutraukus faktinius ryšius su Lietuvos valstybe;
- 4) Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais pagrindais.

20 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Lietuvos Respublikos piliečio teisė atsisakyti pilietybės Lietuvos Respublikos piliečio teisė atsisakyti pilietybės negali būti varžoma, išskyrus šiame straipsnyje nurodytus atvejus.

Asmens prašymas atsisakyti Lietuvos Respublikos pilietybės negali būti nagrinėjamas, jeigu to prašantis asmuo patrauktas baudžiamojon atsakomybėn kaltinamuoju arba jo atžvilgiu yra įsiteisėjęs ir vykdytinas teismo nuosprendis.

21 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Lietuvos Respublikos pilietybės netekimas, asmeniui nutraukus faktinius ryšius su Lietuvos valstybe

Asmuo gali būti pripažintas netekusiu Lietuvos Respublikos pilietybės, jeigu jis nutraukia faktinius ryšius su Lietuvos valstybe:

1) ilgiau kaip trejus metus be pertraukos gyvena užsienyje su negaliojančiu Lietuvos Respublikos piliečio pasu; \

2) stoja kitos valstybės karinėn tarnybon ar pareigūnu valstybinėn tarnybon be Lietuvos Respublikos kompetentingų organų leidimo.

22 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1996 m. vasario 6 d. įstatymo Nr. I-1199
(Žin., 1996, Nr. 16-415) redakcija

Lietuvos Respublikos pilietybės gražinimas

Asmeniui, netekusiam Lietuvos Respublikos pilietybės šio statymo 19 straipsnio 1, 2, 3 ir 4 punktuose numatytais pagrindais, pagal jo prašymą gali būti gražinta Lietuvos Respublikos pilietybė, jei prašymo pateikimo metu šis asmuo nuolat gyvena Lietuvos Respublikos teritorijoje ir atitinka šio įstatymo 12 straipsnio pirmosios dalies 2, 3 ir 5 punktuose nustatytas sąlygas.

23 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. gruodžio 14 d. įstatymo Nr. I-332
(nuo 1993 m. gruodžio 22 d.)

(Žin., 1993, Nr. 71-1327) ir

1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053

(nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo akto pripažinimas negaliojančiu

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo aktas pripažįstamas negaliojančiu, jeigu natūralizuotas asmuo arba optantas įgijo Lietuvos Respublikos pilietybę pagal suklastotus dokumentus ar kitokios apgaulės būdu, arba neatsisakė kitos valstybės pilietybės, arba teismui nustačius, kad jis iki pilietybės suteikimo ar po to padarė tarptautinės teisės numatytų nusikaltimų žmogiškumui, vykdė genocidą arba padarė nusikaltimų Lietuvos Respublikai.

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo aktas gali būti pripažintas negaliojančiu taip pat ir tuo atveju, kai teismas nustatys, jog konkretus asmuo po 1940 m. birželio 15 d. organizavo ar vykdė gyventojų trėmimus ar gyventojų naikinimą, slopino rezistencinį judėjimą Lietuvoje ar po 1990 m. kovo 11 d. dalyvavo veiksmuose, nukreiptuose prieš Lietuvos Respublikos nepriklausomybę ir jos teritorijos vientisumą.

Lietuvos Respublikos pilietis, įgijęs kitos valstybės pilietybę ar gavęs kitos valstybės piliečio pasą arba kitą tos valstybės pilietybę patvirtinantį dokumentą po to, kai jam buvo išduoti Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentai, netenka Lietuvos Respublikos pilietybės nuo kitos valstybės pilietybės įgijimo ar tos valstybės piliečio paso ar kito tos valstybės pilietybę patvirtinančio dokumento išdavimo dienos.

Lietuvos Respublikos pilietis, gavęs kitos valstybės piliečio pasą arba kitą tos valstybės pilietybę patvirtinantį dokumentą po to, kai jam buvo išduoti Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentai, privalo per 30 dienų raštu pranešti apie tai gyvenamosios vietos Lietuvoje (miesto, rajono) migracijos tarnybai arba Migracijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, arba Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai užsienyje.

Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimas pripažįstamas negaliojančiu, jeigu paaiškėja, kad asmuo Lietuvos Respublikos pilietybę patvirtinančius dokumentus įgijo neteisėtai ar nepagrįstai.

IV. VAIKŲ PILIETYBĖ, PASIKEITUS TĖVŲ PILIETYBEI

24 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Vaikų pilietybės pasikeitimas, pasikeitus abiejų tėvų pilietybei. Jeigu abu tėvai įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę arba abu jos netenka, atitinkamai pasikeičia jų vaikų, nesukakusių 14 metų, pilietybė.

Įtėviai prilyginami tėvams, o įvaikiai - vaikams.

25 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1992 m. lapkričio 19 d. įstatymo Nr. I-3067
(nuo 1992 m. lapkričio 19 d.)

(Žin., 1992, Nr. 34-1031) redakcija

Vaikų Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimas, kai Lietuvos Respublikos pilietybę įgijo vienas iš tėvų

Jeigu Lietuvos Respublikos piliečiu tampa vienas iš tėvų, o antrasis lieka kitos valstybės piliečiu, jų vaikas gali įgyti Lietuvos Respublikos pilietybę, jei to raštu prašo abu vaiko tėvai. Jeigu vaiko tėvai išsituokę, vaikas gali įgyti Lietuvos Respublikos pilietybę, jei to raštu prašo įgijęs Lietuvos Respublikos pilietybę vienas iš tėvų, pas kurį teismo sprendimu liko gyventi vaikas arba pas kurį vaikas faktiškai nuolat gyvena.

Jeigu Lietuvos Respublikos piliečiu tampa vienas iš tėvų, o kitas lieka asmeniu be pilietybės, jų vaikas gali įgyti Lietuvos Respublikos pilietybę, jei to raštu prašo įgijęs Lietuvos Respublikos pilietybę vienas iš tėvų.

26 straipsnis. Vaikų Lietuvos Respublikos pilietybės išsaugojimas, vienam iš tėvų netekus Lietuvos Respublikos pilietybės

Jeigu Lietuvos Respublikos pilietybės netenka vienas iš tėvų, o kitas yra Lietuvos Respublikos pilietis, jų vaikas, nesukakęs 14 metų, lieka Lietuvos Respublikos pilietis.

27 straipsnis. Vaikų sutikimo būtinumas, pakeičiant jų pilietybę

14-18 metų vaikų pilietybė, pasikeitus jų tėvų pilietybei, gali būti pakeista, tik remiantis raštišku vaikų sutikimu.

V. LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS KLAUSIMŲ SPRENDIMO TVARKA

28 straipsnis. Lietuvos Respublikos

1992 m. vasario 11 d. įstatymo Nr. I-2312

(nuo 1992 m. vasario 21 d.)

(Žin., 1992, Nr. 7-162),

1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240

(nuo 1993 m. liepos 28 d.)

(Žin., 1993, Nr. 32-733),

1995 m. birželio 13 d. įstatymo Nr. I-945

(nuo 1995 m. birželio 28 d.)

(Žin., 1995, Nr. 53-1300),

1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053 (

nuo 1995 m. spalio 20 d.)

(Žin., 1995, Nr. 86-1940),

1997 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. VIII-391

(Žin., 1997, Nr. 67-1668) redakcija

Prašymų ir teikimų Lietuvos Respublikos pilietybės klausimais padavimas Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo, teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę įgyvendinimo, atsisakymo ir grąžinimo klausimas svarstomas pagal suinteresuoto asmens raštišką prašymą.

Prie prašymo suteikti Lietuvos Respublikos pilietybę pridedami šie dokumentai: asmens tapatybę patvirtinantis dokumentas; gimimo liudijimas; dokumentai, patvirtinantys nuolatinę gyvenamąją vietą ir darbą (užsiėmimą) arba kitą legalų pragyvenimo šaltinį; dokumentai, patvirtinantys, jog nėra aplinkybių, nurodytų šio įstatymo 13 straipsnio 4 ir 5 punktuose.

Prie prašymo įgyvendinti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę pridedami dokumentai, patvirtinantys, kad asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę (ar yra tokio asmens vaikas ar vaikaitis); dokumentai, patvirtinantys asmens tapatybę (pasas ar jį atitinkantis dokumentas), lietuvių kilmę, turėtą kitos valstybės pilietybę ir jos atsisakymą (arba dokumentas, patvirtinantis, kad asmuo yra be pilietybės), taip pat nuolatinę gyvenamąją vietą.

Dokumentai, įrodantys, jog asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę, yra: išlikę Lietuvos Respublikos vidaus ar užsienio pasai, išduoti iki 1940 m. birželio 15 d.; Lietuvos Respublikos užsienio pasai, išduoti Lietuvos diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms po 1940 m. birželio 15 d.; dokumentai apie tarnybą Lietuvos kariuomenėje ar darba valstybinėje tarnyboje; gimimo liudijimai arba kiti dokumentai, kuriuose tiesiogiai nurodyta apie turėtą Lietuvos pilietybę. Jeigu šių dokumentų nėra, gali būti pateikiami: dokumentai apie mokymąsi, darbą, gyvenimą Lietuvoje iki 1940 m. birželio 15 d.; priesaikinis pareiškimas, patvirtintas notaro arba Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos pareigūno; notaro patvirtinti trijų Lietuvos Respublikos piliečių, kurie patys turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę iki 1940 m. birželio 15 d., paliudijimai apie tai, kad asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę; užsienio valstybės paso patvirtinta kopija ir kiti dokumentai.

Lietuvių kilmę patvirtina dokumentai, tiesiogiai ar netiesiogiai rodantys, kad asmens tėvai ar seneliai, vienas iš tėvų ar senelių yra lietuviai, taip pat asmens rašytinis pareiškimas, patvirtinantis, kad jis laiko save lietuviu. Jeigu nėra patikimų dokumentų, įrodančių lietuvių kilmę, šį klausimą sprendžia Pilietybės reikalų komisija. Pateikiami dokumentai turi atitikti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytus reikalavimus.

Prie prašymo atsisakyti Lietuvos Respublikos pilietybės pridedami: Lietuvos Respublikos piliečio pasas, kitos valstybės paso nuorašas, patvirtintas notariškai ar pareigūno, kuris priima prašymą dėl pilietybės atsisakymo; dokumentai, patvirtinantys asmens nuolatinę gyvenamąją vietą ir darbą (užsiėmimą); sumokėtos valstybinės rinkliavos kvitas;

Prie prašymo grąžinti Lietuvos Respublikos pilietybę pridedami šie dokumentai: asmens tapatybę patvirtinantis dokumentas; gimimo liudijimas; dokumentas apie turėtą Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindus; dokumentai, patvirtinantys nuolatinę gyvenamąją vietą ir darbą (užsiėmimą) arba kitą legalų pragyvenimo šaltinį.

18 metų neturinčių asmenų prašymus suteikti, įgyvendinti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę, atsisakyti Lietuvos Respublikos pilietybės ar ją grąžinti paduoda jų teisėti atstovai. Teikimus pripažinti asmenį netekusiu Lietuvos Respublikos pilietybės šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytais atvejais turi teisę paduoti Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, taip pat Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

Prašymai suteikti Lietuvos Respublikos pilietybę, atsisakyti Lietuvos Respublikos pilietybės ar ją grąžinti paduodami Respublikos Prezidentui per vietos savivaldos vykdomąją instituciją. Lietuvos Respublikos piliečiai, nuolat gyvenantys užsienio valstybėse, prašymus atsisakyti Lietuvos Respublikos pilietybės gali paduoti per Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybes ar konsulines įstaigas užsienyje.

Asmenys, nurodyti šio įstatymo 17 straipsnio pirmosios dalies 1 punkte, prašymus įgyvendinti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę paduoda Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos įstaigoms ar Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms užsienyje. Asmenys, nurodyti šio įstatymo 17 straipsnio pirmosios dalies 2 punkte, prašymus įgyvendinti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę paduoda Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai per vietos savivaldos vykdomąją instituciją. Asmenims, kurie įgyvendina teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę, Vidaus reikalų ministerija išduoda Lietuvos Respublikos piliečio pasus, kai įvykdytos šio įstatymo 17 straipsnio šeštojoje dalyje numatytos sąlygos.

29 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)
(Žin., 1993, Nr. 32-733) ir
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940) redakcija

Pilietybės reikalų komisija Lietuvos Respublikos pilietybės klausimams preliminariai svarstyti Respublikos Prezidentas sudaro pilietybės reikalų komisiją ir tvirtina Pilietybės klausimų nagrinėjimo šioje komisijoje taisykles.

Komisija turi teisę pakviesti į savo posėdį asmenį, kurio pilietybės klausimas sprendžiamas, pavesti valstybinėms institucijoms, kad jos per komisijos nurodytą laiką pareikštų savo nuomonę ir pateiktų reikiamus dokumentus dėl komisijos nagrinėjamo prašymo ar teikimo.

Komisijos posėdžiai yra teisėti, kai juose dalyvauja ne mažiau kaip du trečdaliai jos narių.

Komisijos sprendimai priimami paprasta visų komisijos narių balsų dauguma ir įforminami protokole, kurį pasirašo visi posėdyje dalyvavę komisijos nariai.

Pilietybės reikalų komisija teikia Respublikos Prezidentui pasiūlymus patenkinti prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės, o atsisakiusi rekomenduoti suteikti pilietybę - pareiškėjui apie tai praneša raštu, nurodydama atsisakymo motyvus.

Komisija nagrinėja prašymus suteikti Lietuvos Respublikos pilietybę pagal šio įstatymo 16 straipsnį ir teikia pasiūlymus patenkinti prašymus Respublikos Prezidentui.

Jeigu asmenys negali nustatyta tvarka gauti reikiamų dokumentų, patvirtinančių iki 1940 m. birželio 15 d. turėtą Lietuvos pilietybę arba lietuvių kilmę, miesto, rajono migracijos tarnybos, Migracijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos užsienyje gali kreiptis dėl šių faktų nustatymo į Pilietybės reikalų komisiją. Ši komisija teikia nurodytoms institucijoms rekomendacinio pobūdžio išvadas. Sprendimą šiuo klausimu priima Migracijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos.

30 straipsnis. Neteko galios Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymu Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)
(Žin., 1993, Nr. 32-733)
Aukščiausiosios Tarybos deputatų komisija

31 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)
(Žin., 1993, Nr. 32-733),
1995 m. birželio 13 d. įstatymo Nr. I-45
(nuo 1995 m. birželio 28 d.)
(Žin., 1995, Nr. 53-1300),
1995 m. spalio 3 d. įstatymo Nr. I-1053
(nuo 1995 m. spalio 20 d.)
(Žin., 1995, Nr. 86-1940) ir
1996 m. vasario 6 d. įstatymo Nr. I-1199
(Žin., 1996, Nr. 16-415) redakcija

Sprendimų dėl prašymų ir teikimų Lietuvos Respublikos pilietybės klausimais priėmimas

Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo, jos atsisakymo, grąžinimo, pilietybės netekimo pagal šio įstatymo 21 straipsnį, taip pat akto dėl pilietybės suteikimo pripažinimo negaliojančiu, klausimus sprendžia Respublikos Prezidentas ir dėl to leidžia dekretus.

Sprendimus dėl teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę įgyvendinimo priima Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras.

Jeigu paaiškėja, kad asmuo įgijo kitos valstybės pilietybę, vidaus reikalų ministras konstatuoja Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo faktą pagal šio įstatymo 19 straipsnio 2 punktą. Toks asmuo laikomas netekusiu Lietuvos Respublikos pilietybės nuo kitos valstybės pilietybės įgijimo dienos.

Respublikos Prezidento dekretai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo, vidaus reikalų ministro sprendimas dėl teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę pagal šio įstatymo 17 straipsnio šeštąją dalį įsigalioja tik asmeniui prisiekus vietos savivaldos vykdomosiose institucijose arba Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse ar konsulinėse įstaigose užsienyje.

Asmenys, kurie įgydami Lietuvos Respublikos pilietybę netenka turėtos kitos valstybės pilietybės, prisiekia Lietuvai po to, kai pateikia įrodymus, kad jie neteko kitos valstybės pilietybės.

Vietos savivaldos vykdomosios institucijos, Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos užsienyje per 7 dienas nuo priesaikos Lietuvos Respublikai apie tai praneša Respublikos Prezidento kanceliarijai ir Vidaus reikalų ministerijai.

32 straipsnis. Sprendimų priėmimas dėl vaikų pilietybės pasikeitimo

Šio įstatymo 24-27 straipsniuose nurodytais atvejais vaikų pilietybės pasikeitimo klausimus sprendžia ir dokumentus tvarko Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija.

33 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)

(Žin., 1993, Nr. 32-733) redakcija

Aktų Lietuvos Respublikos pilietybės klausimais skelbimas

Respublikos Prezidento dekretai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo, gražinimo, netekimo, taip pat akto dėl Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo pripažinimo negaliojančiu skelbiami "Valstybės žiniuose".

34 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)

(Žin., 1993, Nr. 32-733) redakcija

Pakartotinis prašymų ir teikimų Lietuvos Respublikos pilietybės klausimais svarstymas Pakartotiniai asmenų prašymai suteikti Lietuvos Respublikos pilietybę, ar ją gražinti priimami ne anksčiau kaip po vienerių metų nuo ankstesniojo sprendimo priėmimo.

35 straipsnis. Lietuvos Respublikos
1993 m. liepos 16 d. įstatymo Nr. I-240
(nuo 1993 m. liepos 28 d.)

(Žin., 1993, Nr. 32-733) redakcija

Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentų rengimas

Asmenų, nuolat gyvenančių Lietuvoje, pilietybės dokumentus rengia Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, o asmenų, nuolat gyvenančių kitose valstybėse, - Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija kartu su Vidaus reikalų ministerija. Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentų rengimo taisyklės tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

VI. TARPTAUTINĖS SUTARTYS

36 straipsnis. Tarptautinių sutarčių pilietybės klausimais taikymas Jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinė sutartis nustato kitokias taisykles, negu išdėstytos šiame įstatyme, tai taikomos tarptautinės sutarties taisyklės.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS
PIRMININKAS VYTAUTAS LANDSBERGIS